

Posudek vedoucího bakalářské práce Matěje Dalibora

Základem pro rozpracování do podoby bakalářské práce byla Matěji Daliborovi studie, kterou v našem atelieru zpracoval v předešlém zimním semestru na zadání:

Komunitní centrum Praha-Komořany aneb dům jako vybavení veřejného prostoru:

Komořany jsou čtvrť na pražské periférii, fyzicky znatelně izolovaná, se zanedbaným veřejným prostorem, bez funkčního centra. Úkolem studentů bylo pro centrální veřejné prostranství čtvrti formulovat vizi a koncept "iniciovat" navrženou architekturou - domem, který bude jeho základním vybavením. Vybavením navrženým ke každodennímu používání místní občanskou komunitou. V rámci vhodných funkcí záleželo na posluchači, zda ve svém stavebním programu některé aspekty akcentoval více (sportovní, kulturní, vzdělávací apod.).

Řešené území je prostorem mezi industriálním areálem bývalých strojren a vzájemně se prolínající rezidenční zástavbou rodinných a panelových domů. Lokality je dnes znatelně zatížena automobilovou dopravou.

Matěj na zadání odpověděl trojicí budov. Předmětem zpracování v BP je největší z nich: hala tělocvičny se zázemím.

Matěj Dalibor strávil v našem atelieru před BP dva semestry. Projevil se jako vnímavý a výtvarně talentovaný tvůrce, povahou spíše introvertní. Někdy by mu prospělo projevit větší sebevědomí v „tahu na branku“.

K návrhu:

Urbanismus, koncepta architektonické řešení:

Matěj komplexní program komunitního centra rozdělil a nakonec navrhl jako soubor trojice budov, jednoduchých kubických pavilonů s jednotným šířkovým modulem a různou hloubkou odpovídající umístění v jižní části řešeného území na větším z dvojice trojúhelníkových pozemků. Každému z pavilonů pomyslně přísluší část plochy veřejného prostranství, které zároveň všechny integruje. Nejmenším z domů je pavilon kavárny, větší je objekt s kulturním sálem a svým způsobem dominantní roli na sebe bere hala tělocvičny, sportovního sálu se zázemím, od níž se odvíjí úprava velké části veřejného prostranství jako ploch sportovních s běžeckou dráhou vedoucí úzkým hrdlem do severněji položené trojúhelníkové části řešeného území, kde se smyčkou vrací a zároveň vytváří klec streetballového kurtu. Samotný objekt tělocvičny představuje jednoduchý kubický objem s halovým prostorem sportoviště a zázemím o třech nadzemních a jednom podzemním podlažím směrem k přilehlé ulici. Tělocvičnu lze vraty otevřít ke zmíněné běžecké dráze v exteriéru.

Stavební/Konstrukční řešení:

Halový prostor tělocvičného sálu tvoří železobetonové rámy na základových pasech opláštěné prosvětlujícím pláštěm z profilů v kombinaci s vyzdívkami POROTHERM. K němu se přimyká zděná část zázemí s monolitickými ŽB stropy založená na ŽB vaně suterénního podlaží. Takto lapidární řešení považujeme za adekvátní.

Dispozice: Minimální půdorysná plocha podlaží zázemí a autorův záměr umístit schodiště v centrální poloze vedli k poněkud krkolomným dispozicím. Vzpomínáme si, že ty byly již slabinou studie v minulém semestru. Vzhledem k absenci konzultací ze strany posluchače není zjevná jasná příčina. Nicméně lze konstatovat, že v obecné rovině je v dispozičním řešení potřebný provoz možno zajistit.

Průběh práce:

Nutno přiznat, že na náš vkus zpracoval posluchač BP až příliš autonomně. Prakticky nás seznámil až s výsledkem. Spoléháme na to, že s jednotlivými experty byl v intenzivním kontaktu.

Věcně a formálně obsahové náležitosti projektu práce splňuje, doporučujeme ji k obhajobě a navrhuje hodnocení „B“.

David Kraus & Josef Čančík